VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 134v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

eum de luce in tenebras ⁊ de orbe transferat
eū. Non erit semen eius neq; progenies in plo
suo nec ulle reliquie in regionibus eius. In die
eius stupebunt nouissimi ⁊ primos inuadat hor
ror. Hec sunt ꝯ tabernacula iniqui ⁊ iste locus
eius qui ignorat dm. Job dixit.

-xix- Usq; quo affligis animam meam ⁊ atteris
me sermonib? En decies confundis me
⁊ non erubescis opimentes me. Sempe ⁊ si
ignorauī mecum erit ignorancia mea. Et
uos contra me erigimini ⁊ arguitis me obp
brius meis. Saltem nunc intelligite quia
ds non equo iudicio afflixerit me ⁊ flagel
lis suis me circuiuerit. Ecce clamabo uim pa
ciens ⁊ nemo audiet. uociferabor ⁊ non est
qui iudicet. Semitam meam circumsepsit
⁊ transire non possū ⁊ i calle meo tenebs
posuit. Expoliauit me glia mea ⁊ abstulit
coronam de capite meo. Destruxit me undiq;
⁊ pereo ⁊ quasi euulse arboris abstulit
spem meam. Iratus est contra me furor eius
⁊ sic me habuit quasi hostem suū. Simul
uenerunt latrones eius ⁊ fecerunt s uiam
p me ⁊ obsederunt i gyro tabnaculū meū.
Fres meos longe fecit a me. Dereliquerunt
me pinqui mei ⁊ qui me nouerant oblui
sunt mei. Inquilini domus mee ⁊ ancille mee
quasi alienum habuerunt me ⁊ quasi pegn?
fui i oculis eorū. Seruum meum uocaui ⁊ nō
respondit? ore eū po depcabar illum. Alitum
meum exhorruit uxor mea ⁊ orabā filios
uteri mei. Stulti quoq; despiciebant me ⁊
cum ab eis recessissem detrahebant m. Ab
hominati sunt me quondam consiliarii mei
⁊ quē maxime diligebam auersatus ē me.
Pelli mee consumptis carnib? adhesit os meū
⁊ delicta sunt tantūm labia circa dentes
meos. Miseremini mei miseremini mei sal
tē uos amici mei. Quia manus dni tetigit
me. Quare psequimini me sicut ds ⁊ car
nib? meis saturamini? Quis m tribuat ut
scribantur sermones mei? Quis m det ut er
arentur i libro stilo ferreo ⁊ plumi lamina
ul certe sculpantur i silice? Scio enī qd re
dempor meus uiuit ⁊ i nouissimo de tra
surrecturus sum ⁊ rursum circūdabor pelle
mea ⁊ i carne mea uidebo dm quē uisurus
sum ego ipse ⁊ oculi mei conspecturi sunt ⁊
nō alius. Reposita est hec spes mea in sinu
meo. Quare ꝯ nunc dicitis psequamur eū
⁊ radicem ubi inueniam? contra eū. Fugite
ꝯ a facie gladii qm ultor iniquitatū gladi?
est ⁊ scitote est iudicū. Saphar ma ama
dcuto cogitacōes tertes dix.
mee uarie succedunt s ⁊ mens in diuisa rapit?
Doctrinam qua me arguis audiā ⁊ spe intel
ligencie mee respondebit m. Hoc scio a principio
ex quo positus est homo sup terram qd laus
impior breuis sit ⁊ gaudiū ypocrite adstar
puncti. Si ascenderit usq; ad celū superbia eius
⁊ caput eius nubes tetigerit quasi sterquiliniū
i fine perdetur ⁊ qui eū uiderant dicent. Vbi est
Velut sompniū auolans nō inuenietur tran
siet sicut uisio nocturna. Oculus qui eum
uiderat non uidebit. neq; ultra intuebitur
eū locus suus. Filii eius attterent egestate ⁊
manus illi? reddent ei doloē suū. Ossa eius
implebunt uitiis adolescencie eius ⁊ cū eo in
pulue dormient. Cum enī dulce fuerit in
ore eius malū abscondet illud i lingua sua
parcet illi ⁊ nō delinquet illud ⁊ celabit i
gutture suo. panis eius i uro illi? uertetur i fel
aspidū intrinsecus. Diuicias quas deuorauit
euomet de uentre illius extrahet eas ds. Ca
put aspidū suget ⁊ occidet eum lingua u
pere. Non uideat riuulos fluminis. torrētes
mellis ⁊ butyri. Iuet que fecit omia nec tri
cōsumetur. Juxta multitudinē ad iuencionū
suaq; sic ⁊ sustinebit? qm confringēs nuda
bit paupes. Domum rapuit ⁊ nō edificabit
eam. nec est saciatus uentre eius. Et cū ha
buerit que cupierat possidere nō poterit. Sō
remansit de cibo eius ⁊ propter nichil rema
nebit de bonis eius. Cum sagat? fuerit arta
bitur estuabit ⁊ omnis dolor urruet i eum
Vrinam ipleatur uent eius ⁊ imittat i eum